

Дарданелъ, за да защити посланика, ако стане нужда. Нъ венчко са справи. Султанътъ надари посланика богато и работата на Хиосъ са забрави.

Между туй съюзътъ откъмъ Сѣверъ заплашваше Портата. Султанътъ поиска посредничеството на френския царъ за единъ миръ; нъ Лудовикъ XIV са толкози помаиваше въ тѣзъ работа, щото войната са продължаваше въ всичката си сила и токо-речи въ вреда на Турція. Нѣколко битвы быхъ доста да съспикътъ турското владычество въ Унгарія.

Тѣй, Портата не можа да удържи онуй могущество, което ѝ бѣхъ придали Кюпрюлитъ. Не стигътъ външнытъ несполуку, появихъ са изново плачевнытъ своеволства на войскарцината. Венеціанытъ на Югъ бѣхъ прѣвзели Атина и Коринтъ и обаяньето на турското орѣжжіе бѣше са покрыло съ тъмно було. Мухамедъ напраздно чакъ помощъ отъ Франція; но тя си гледаше своитъ работы и не мисляше за турскытъ.

За да са допълни числото на злочестынытъ въ туй царуване, голѣмъ гладъ натисенъ жителитъ на Държавата. Еничерытъ стоварихъ всичко върху везирина Сюлейманъ паша и поискахъ смъртъта му, която имъ са даде безъ веѣкаквы мѣчнотии. Нъ и туй като не ги успокои, тѣ са подигнахъ сръщу самыя Султанъ и поискахъ неговото паданье. „Да бѣде волята Божія“ каза Мухамедъ и устѣпи прѣстола на брата си Сюлеймана (1687-1099).

СЮЛЕЙМАНЪ 2ий.

20ий Султанъ (царувà 4 год.).

СЪДЪРЖАНЬЕ: *Характеръ на Сюлеймана 2й. — Възмущенія на войскытъ въ Цариградъ. — Паданье на Българдъ. — Везирство на Мустафа Кюпрюлю. — Дѣлата на тозъ ве-*